

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/67/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5920200529
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5920200529.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a Mgr. Františka Dulačku, v spore žalobcov: 1/ P. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. č. XXX/X, XXX XX M., 2/ G. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. č. XXX/X, XXX XX M., 3/ Y. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. č. XXX/X, XXX XX M., zákonne zastúpený žalobkyňou 1/ a všetci právne zastúpení JUDr. Jánom Bartánusom, advokátom, so sídlom A. W. X, XXX XX H., proti žalovanému: ÚVN SNP Ružomberok - FN, Generála Miloša Vesela č. 21, 034 26 Ružomberok, IČO: 31 936 415, za účasti intervenienta na strane žalovaného: Allianz- Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, o zaplatenie nemajetkovej ujmy v peniazoch, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č.k. 9C/9/2020-63 zo dňa 22. júla 2020, takto

rozhodol:

Odvolanie o d m i e t a.

Žalobcom v rade 1/, 2/ a 3/ priznáva vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom pre zmeškanie vydaným postupom podľa § 273 CSP v spojitosti s § 275 CSP, prvoinštančný súd žalovanému uložil zaplatiť žalobcom 1/, 2/ a 3/ každému po 15 000 eur, titulom náhrady nemajetkovej ujmy do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Každému zo žalobcov 1/, 2/ a 3/ priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení rozhodnutia po skutkovej a právnej stránke poukázal na to, že 21.03.2020 bola prvoinštančnému súdu doručená žaloba proti žalovanému, ktorou sa žalobcovia domáhali v zmysle ustanovenia § 11 a nasledujúcich zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) zaplatenia nemajetkovej ujmy v peniazoch. Uznesením súdu č. k. 9C/9/2020-18 zo dňa 08.04.2020 súd podľa § 167 ods. 2 vyzval žalovaného, aby sa v lehote 10 dní odo dňa doručenia uznesenia písomne vyjadril k žalobe, vo svojom vyjadrení uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvolával, označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Ďalej žalovaného poučil, že ak si túto povinnosť bez vážneho dôvodu nespĺní, súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie (§ 273 CSP). Uznesenie súdu č. k. 9C/9/2020-18 zo dňa 08.04.2020 bolo žalovanému doručené 07.05.2020. Elektronickým podaním bez zaručeného elektronického podpisu doručeným súdu 16.06.2020, žalovaný podal návrh na odpustenie zmeškania lehoty na vyjadrenie sa k uzneseniu zo dňa 08.04.2020, požiadal o predĺženie lehoty o 10 dní odo dňa 06.06.2020. K návrhu na odpustenie zmeškania lehoty zo dňa 06.06.2020 zmeškaný úkon nepripojil. Predmetný zmeškaný úkon - vyjadrenie k žalobe žalobcov v zmysle uznesenia súdu zo dňa 08.04.2020 doručil až 22.06.2020. Uznesením 9C/9/2020-40 zo dňa 03.07.2020 súd návrh žalovaného na odpustenie zmeškania lehoty na vyjadrenie k žalobe doručenej súdu 21.03.2020 na základe uznesenia súdu č. k. 9C/9/2020-18 zo dňa 08.04.2020 zamietol. Poukázal na ustanovenie § 122 CSP druhá veta, s tým, že návrh na odpustenie zmeškania lehoty treba podať do 15 dní po odpadnutí prekážky a treba s ním spojiť i zmeškaný úkon. To sa v prípade

procesného postupu žalovaného nestalo. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že vyjadrenie k žalobe predstavuje právo, ale i základnú povinnosť tvrdenia žalovaného v konaní, pričom absencia vyjadrenia - povinnosti tvrdenia žalovaného predstavuje porušenie zákonom vyžadovanej súčinnosti súdu a strán konania tak, aby konanie mohlo byť rýchlo a efektívne skončené. V dôsledku uvedeného poukázal na právnu zásadu, ktorá platila už v rímskom práve „vigilantibus iura scripta sunt“ (práva patria len bdelym), ktorá zdôrazňuje aj vlastné pričinenie na ochranu práv strany vyžadujúcej, aby si sledovala svoje subjektívne práva, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ohrozovaniu a poškodzovaniu a zároveň využila prostriedky, ktoré jej poskytuje zákon, vykonala potrebné opatrenia (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo 50/2019 v porovnaní s uznesením Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 25/2013).

2. Na podklade uvedeného prvoinštančný súd pristúpil k procesnému postupu podľa § 273 vo väzbe s ustanovením § 275 CSP a v predmetnej veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného a žalobe žalobcov vyhovel. O trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti rozsudku prvoinštančného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie žalovaný. Dôvodil, že v čase vrcholiacej pandémie spôsobenej šírením nákazy COVID-19 si zriadil a aktivoval elektronickú schránku 05.05.2020, čo preukazoval potvrdením z elektronickej schránky. V uvedenom čase žalovaný v plnom nasadení vykonával činnosti smerujúce k zvládnutiu šírenia nákazlivej choroby, prestavoval oddelenia, dostavoval COVID-pavilón, rušil plánované operačné zákroky, vykonával činnosti hospodárskej mobilizácie, uzatváral areály a riešil vstup do nich, spolupracoval s Úradom verejného zdravotníctva, riešil rôzne situácie, spôsobené so zastavením dodávok zdravotníckeho materiálu, poskytovaním služieb zo strany svojich dodávateľov, v obmedzení pohybu osôb a podobne. V tom čase niektorí zamestnanci žalovaného mali nariadenú prácu z domu. Vzhľadom na neúmerne množstvo povinností nebolo možné riešiť interne aj doručovanie elektronických zásielok, okrem iného, zamestnankyne žalovaného, ktoré v tom čase vykonávali práce na podateľni, nemal kto zaučiť, vysvetliť im princíp elektronického doručovania. Nemali v tom čase aktívne občianske preukazy s elektronickými čipmi, ktoré sú nevyhnutné na riadne preberanie zásielok žalovaného. Keďže žalovaný riešil rôzne technické a organizačné problémy, nespôsobené jeho činnosťou, ale pandemiou, pričom takéto opatrenia v Slovenskej republike neboli riešené za posledných minimálne 40 rokov, považuje svoje odôvodnenie návrhu na odpustenie zmeškania procesnej lehoty na vyjadrenie za relevantné a ospravedlniteľné. Síce uviedol, že svojím zavineným pochybením nepreberal doručované zásielky, ale nemožno sa stotožniť so závermi súdu, že sa jednalo o nepozornosť alebo nedôslednosť pracovníkov, ale hlavne o to, že v tom čase žalovaný, ako uviedol v návrhu zo dňa 16.06.2020, riešil množstvo organizačných a technických problémov, súvisiacich s ochranou života a zdravia obyvateľstva. Pokiaľ by priznal personálne zlyhanie, toto má súvis s organizačno-technickými problémami, ktoré súviseli s riešením pandémie spôsobenej šírením nákazy, pričom prednostne riešil opatrenia na záchranu života a zdravia občanov SR a svojich zamestnancov. Vzhľadom na obmedzené personálne kapacity nebolo možné organizačne doriešiť preberanie elektronických zásielok s ohľadom na obmedzenie pohybu osôb. Zotrval preto na názore, že dôvody na odpustenie zmeškania lehoty a žiadosti o predĺženie procesnej lehoty na vyjadrenie k žalobe sú ospravedlniteľné a dôvodné. Ďalej poukázal na skutočnosť, že súčasťou žiadosti o odpustenie zmeškania lehoty bola aj žiadosť o predĺženie lehoty na vyjadrenie, s ktorou sa súd nezaoberal, ani o nej nerozhodol. Žalovaný nemohol tak v krátkom čase, vzhľadom na vysoko odborné otázky z medicínskej oblasti, pripojiť relevantné vyjadrenie vzhľadom na časový sled udalostí, ktoré predchádzali uvedenému konaniu žalovaného v čase pandemickej situácie. Dňa 16.06.2020 požiadal súd elektronicke o odpustenie zmeškania lehoty, žiadal o predĺženie procesnej lehoty na vyjadrenie. Požiadal relevantného zdravotníckeho pracovníka o vyjadrenie sa k veci, ktorý vyjadrenie zaslal vo večerných hodinách 18.06.2020, doručil ho na súd hneď nasledujúci pracovný deň 22.06.2020. Poukázal, že žalovaný sa reálne dozvedel o žalobe 16.06.2020, i keď je známa súdom poukazovaná fikcia doručenia. Aktívne realizoval svoje procesné práva v zmysle CSP a ctí si súdom citovanú zásadu „práva patria len bdelym“, teda urobil procesný úkon pred vydaním rozsudku pre zmeškanie zo strany súdu. Za nie bezvýznamné považoval, že žalobcami uplatnený nárok nie je jednoznačný v tejto veci je potrebné rozsiahle znalecké dokazovanie, ktoré určí prípadnú mieru pochybenia zo strany žalovaného a rozsah zásahu do žalobcami uvedených osobnostných práv. I keď pripustil, že posúdenie čo je vážnou okolnosťou, ktorá bránila žalovanému vyjadriť sa v lehote určenej súdom je vecou súdu, súd pri rozhodovaní o tom, či dôvod ospravedlnenia sporovej strany je vážnou okolnosťou, alebo nie, je povinný vychádzať zo zákonných princípov CSP a v záujme zachovania práva účastníka na spravodlivý proces mal prihliadnuť na všetky relevantné okolnosti, ktoré súvisia s predmetnou vecou, a nielen arbitrálne

a formalisticky vychádzať z naplnenia dotknutého ustanovenia CSP. Žiadal preto, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil, vec vrátil súdu prvej inštancie na nové prejednanie a ďalšie konanie.

4. Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného poukazovali na ustanovenie § 125 ods. 2 CSP a ustanovenie § 122 CSP s tým, že žalovaný nedodržiaval vyššie uvedené ustanovenia CSP a Okresný súd Ružomberok správne postupoval, keď návrh žalovaného uznesením zamietol. K argumentom týkajúcim sa vrcholiacej pandémie v zmysle verejne dostupných zdrojov pandémie nevrcholila, ale práve naopak sa začali uvoľňovať opatrenia, boli zaznamenané len jednociferné počty nových infikovaných denne. Pokiaľ ide o žalovaného, tak treba uviesť, že je to subjekt s množstvom zamestnancov, disponuje vlastným právnym oddelením, s ktorým spolupracujú advokáti. Žalovaný mal preto možnosti a dostatok personálu na to, aby bránil svoje práva a nezmeškal lehotu. To, že žalovaný zmeškal lehotu na vyjadrenia sa k žalobe určenú súdom, nemôže ísť na ľarchu súdu ani žalobcov, ktorí nemôžu zodpovedať za pasivitu žalovaného. Správanie žalovaného v posudzovanom prípade odporuje zásade vigilantius iura scripra sunt, podľa ktorej práva patria bdelym. Žiadali preto odvolanie žalovaného zamietnuť.

5. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcov poukázal, že súčasťou žiadosti o odpustenie zmeškania lehoty bola aj žiadosť o predĺženie lehoty na vyjadrenie, s ktorou sa súd nezaoberal, ani o nej nerozhodol. Žalovaný nemohol v tak krátkom čase vzhľadom na vysoko odborné otázky z medicínskej oblasti pripojiť relevantné vyjadrenie. Zopakoval, že sfunkčnenie elektronického doručovania nastalo až začiatkom júla 2020, nakoľko riešil množstvo problémov v súvislosti s pandemickou situáciou. Zdôraznil, že nezmeškal zákonnú, ale procesnú lehotu, čo súd pri svojej úvahe mohol zohľadniť.

6. Vedľajší účastník na strane žalovaného vo vyjadrení uviedol, že procesnú pasivitu treba posudzovať tak, že žalovaný aj napriek tomu, že vo veci mohol konať nekonal. V prejednávanej veci o pasivite žalovaného hovoriť nemožno, síce zmeškal súdom uloženú lehotu, avšak dôvody zmeškania lehoty rozsiahlo popísal vo svojich podaniach. Podal k žalobe 19.06.2020 rozsiahle vyjadrenie, uplatnený nárok spochybnil nielen vo výške, ale i v jeho základe. Napriek tomu, že súdu bolo doručené rozsiahle vyjadrenie žalovaného a mal vedomosť o námietkach žalovaného vydal dňa 22.07.2020 rozsudok pre zmeškanie. Na námietky žalovaného, ktorými rozporoval nároky žalobcov, neprihliadol.

7. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), súc viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolanie žalovaného odmietol (§ 356 písm. b) CSP).

8. Rozsudok pre zmeškanie predstavuje pomerne prísny procesný prostriedok, ktorý má de facto charakter sankcie. Zákonodarca sa ním snažil zabrániť nečinnosti a nedostatočnej obozretnosti sporových strán pri ochrane svojich práv a právom chránených záujmov, ako aj prietahom v civilnom sporovom konaní.

9. Po preskúmaní obsahu spisu a skutočností v ňom zadokumentovaných zohľadniac platnú právnu úpravu, na ktorú v podrobnostiach prvoinštančný súd poukázal, i odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci boli splnené zákonom stanovené kumulatívne podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie postupom podľa § 273 CSP.

10. Prvoinštančný súd uznesením č.k. 9C/9/2020-18 zo dňa 08. 04. 2020 podľa § 167 ods. 2 CSP vyzval žalovaného, aby sa v lehote 10 dní odo dňa doručenia uznesenia písomne vyjadril k žalobe doručenej súdu 21. 03. 2020 a v tomto svojom vyjadrení uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom žalovaný túto povinnosť bez vážneho dôvodu nesplnil. Súd žalovaného v predmetnom uznesení poučil, že ak si túto povinnosť bez vážneho dôvodu nesplní, súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie (§ 273 CSP). Uznesenie súd doručil žalovanému 07. 05. 2020. Žalovaný sa v súdom stanovenej lehote k predmetnému uzneseniu nevyjadril. Elektronickým podaním bez zaručeného elektronického podpisu doručeným súdu 06. 06. 2020 podal návrh na odpustenie zmeškania lehoty na vyjadrenie sa k citovanému uzneseniu a požiadal o predĺženie lehoty o 10 dní bez toho, aby pripojil k návrhu na odpustenie zmeškania lehoty i zmeškaný úkon. Tento - v podobe vyjadrenia žalovaného k žalobe žalobcov v zmysle uznesenia súdu z 08. 04. 2020 doručil 22. 06. 2020. Uznesením č.k. 9C/9/2020-40 zo dňa 03. 07. 2020 súd návrh žalovaného na odpustenie zmeškania

lehoty na vyjadrenie k žalobe doručenej súdu 21. 03. 2020 na základe uznesenia súdu č.k. 9C/9/2020-18 zo dňa 08. 04. 2020 zamietol.

11. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Prvoinštančný súd veľmi podrobným a vyčerpávajúcim spôsobom skutkovo i právne odôvodnil svoj procesný postup, pokiaľ vo veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Odvolací súd sa preto obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

13. Kontumačný rozsudok pred nariadením pojednávania predstavuje sankciu za absenciu povinnosti tvrdiť a dôkaznú povinnosť. Rozsudok pre zmeškanie sa nevydáva po štandardnom výkone dokazovania, ani po právnom posúdení veci, preto odôvodnenie tohto rozsudku obsahuje len stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre zmeškanie. Predpokladmi pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného pred pojednávaním sú -
riadne doručenie žalovanému žaloby do vlastných rúk spolu s uznesením, v ktorom mu uloží povinnosť v určenej lehote písomne sa vyjadriť k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení s poučením o tom, že v prípade, ak sa v určenej lehote k žalobe nevyjadrí, súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť vo veci rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie,
- žalovaný sa v súdom určenej lehote k žalobe bez vážneho dôvodu nevyjadril.

14. I v prípade pokiaľ sa žalovaný dodatočne k žalobe žalobcu vyjadrí, čiže pred vydaním rozhodnutia nebol pasívny a skutkové tvrdenia žalobcu účinne poprel, za splnenia predpokladov vymedzených v poukazovanom ustanovení § 273 CSP je možné i v takom prípade rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie. Účelom zákona je sankcionovať pasivitu žalovaného v konaní, ako i eliminovať obštrukcie. Zákon explicitne ako podmienku aplikácie ustanovenia neustanovuje nespornosť uplatneného nároku.

15. Z obsahu spisu v prejednávanej veci bolo jednoznačne preukázané, že uznesenie súdu č.k. 9C/9/2020-18 zo dňa 08. 04. 2020 bolo žalovanému doručené 07. 05. 2020. Žalovaný nielen, že sa v súdom stanovenej lehote 10 dní k predmetnému uzneseniu nevyjadril, ale ani počas plynutia tejto lehoty nepožiadaval o jej predĺženie. K okolnostiam popisovaným žalovaným, ktorý uvádzal, že v plnom nasadení vykonával činnosti smerujúce k zvládnutiu šírenia nákazlivej choroby COVID-19, je potrebné uviesť, že ani potreba týchto opatrení nenastala v čase doručovania uznesenia súdom (07. 05. 2020), ale omnoho skôr, teda nemožno uzavrieť, že by sa jednalo o okolnosti náhle a neočakávané, ale o situáciu, ktorá nastala ešte pred doručením uznesenia prvoinštančného súdu. Ani časovú náročnosť a odbornosť vyjadrenia nemožno považovať za ospravedliteľný dôvod zmeškania lehoty na podanie vyjadrenia, najmä za situácie, ak žalovaný vedel, že príprava jeho procesnej obrany je časovo a odborne náročná a mohol súd požiadať o predĺženie lehoty na podanie vyjadrenia ešte počas jej plynutia.

16. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil skutočnosti uvádzané žalovanou ako také, ktoré nemožno považovať za ospravedliteľné dôvody zmeškania lehoty na podanie vyjadrenia a v preskúmvanej veci boli splnené všetky zákonné podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie postupom podľa § 273 CSP, v nadväznosti na čo odvolací súd odvolanie žalovaného odmietol (§ 356 písm. b) CSP).

17. Žalobcovia boli v odvolacom konaní úspešní, v nadväznosti na čo odvolací súd žalobcom v rade 1/, 2/ a 3/ priznal vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)